

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי



בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת פנחס

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

סבלנותו של מנהיג

בפרשתנו קוראים אנו על בקשתו של משה רבנו מהקב"ה שימנה מנהיג ראוי שינהיג את עדת בני ישראל אחר פטירתו, כמו שנאמר: "יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה וגו'" (במדבר כז, טז), והשיבו הקב"ה: "קח לך את יהושע בן נון, איש אשר רוח בו, וסמכת את ידך עליו" (שם).

ולכאורה אחר כל מה שסיפרה התורה בתחילת הפרשה על מעלתו של פינחס ושבח מעשהו, מדוע ה' לא בחר בו להיות מנהיג העדה אחר פטירתו של משה?

התשובה לכך נעוצה בדברי רש"י המפרש שהטעם שהזכיר משה, כשבא לבקש מנהיג לישראל, דוקא שבח זה של הקב"ה שהוא "אלקי הרוחות לכל בשר" ולא שבח אחר, כי נתכוון משה לומר לפני הקב"ה, שכיון שהוא אלקי הרוחות ויודע את הלך רוחו ודעתו של כל אחד ואחד, וגם יודע הוא שהם אינם דומים זה לזה בדיעותיהם אלא שונים בתכלית, על כן בקשתו היא שימנה הקב"ה על ישראל מנהיג "שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו".

הוא אומר שהמידה העיקרית שצריכה להיות למנהיג ישראל היא מידת הסבלנות ואורך הרוח עם כל אחד מישראל באשר הוא. וכן לימדנו חז"ל (סנהדרין ח, א) שצריך המנהיג לסבול את העם ולא להקפיד עליהם "כאשר ישא האומן את היונק" (במדבר יא, יב), כלומר, כשם שאם מטפלת בבנה הקטן באהבה ובמסירות, על אף הקושי הרב והטרחה העצומה הכרוכים בזה בימים ובלילות וכו', כך על המנהיג להנהיג את העם ולסבול את כל טורחם ומשאם בסבלנות אין קץ.

ובפרט כשרוצה המנהיג להוכיח את ישראל, יש לו להוכיחם בנחת דוקא ולא בכעס, כי "דברי חכמים בנחת נשמעים" (קהלת ט, יז), ומי לנו גדול כה' אלקינו שכשבא להוכיח את מרים ואהרן על שדיברו במשה, פתח את דיבריו תוכחתו בלשון בקשה ותחנון, כמו שכתוב: "שימעו נא דברי" (במדבר יב, ו), ואין 'נא' אלא לשון בקשה (רש"י שם). ומבאר השפתי חכמים שם: "כלומר אף על פי שחרה בם אף ה' וילך, מכל מקום אין נא אלא לשון בקשה, ודיבר עמהם בנחת, שאילו היו דבריו בכעס לא היו דבריו נשמעים, וללמד קל וחומר לבשר ודם שיהיו דבריו בנחת". וכן אמרו חז"ל (שבת לד, א) שכשאדם רוצה להורות לבני ביתו לעשות דבר נחוץ, יאמר להם זאת בניחותא, כדי שיתקבלו דבריו.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ישרות מביאה שפע

הגמרא (בתענית ט' ע"ב) מספרת שעולא איקלע לבבל, בדרך כלל הוא היה נמצא בארץ ישראל, אבל הוא היה הולך וחוזר מידי פעם לבבל, הוא יודע שבארץ ישראל תמיד כשיש עננים יורד אחר כך גשם, כשהוא הגיע לבבל הוא ראה שיש עננים, אמר להם אצלנו בארץ ישראל כשיש עננים, מיד מכניסים לתוך הבית את הכביסה ושאר הדברים שבחוץ, הם ידעו שבבבל לא תמיד כשיש עננים יורד גשם, ועל פי רוב לא יורד, אבל אמרו בגלל שהרב ביקש נעשה, חיכו עד הערב ולא ירד אפילו טיפת גשם, כשעולא ראה זאת אמר כמו שהבליים שקרנים גם העננים שלהם שקרנים, כי בבבל לא היו מדברים אמת, ומידת האמת היא שמביאה את הגשם לעולם, כמו שכתוב "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף, גם ה' יתן הטוב וארצנו תיתן יבולה" (תהלים פ"ה), הישרות היא שמביאה את השפע.

יוצא אם כן שהעננים היה להם יתרון לזמן קצר רק להביא את הגשם, אבל אחר כך כבר אין צורך בהם. כך גם במידת העצבות אומר הרב שמצד עצמה אין בה מעלה, רק שיגיע ממנה תועלת ויתרון. כמו למשל בתיקון חצות שהוא עת רצון של שברון לב, ומצד שני אחר כך הוא עת רצון של שמחה עצומה, כי עסק התורה אחרי חצות הוא מאד עליון, יש לו ערך גבוה מאד, ועסק התורה בא בשמחה בגלל השברון שהיה בתיקון חצות.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:09	ר"ת 20:14	19:24	ירושלים
21:06	ר"ת 20:13	19:23	תל אביב
21:09	ר"ת 20:16	19:26	חיפה
21:06	ר"ת 20:13	19:23	באר שבע





רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

השורש הרוחני לבעיה הגשמית

לפני כחמש עשרה שנים, תקפה אותי מחלה מסתורית במעי הדק, מחלה אוטואימונית שהגוף הוא זה שתוקף את עצמו והרופאים לא יודעים מה הסיבה לכך. משפחתי דאגה מאוד לשלומי, באותה תקופה ירדתי כמחצית ממשקלי והייתי בסיכון רב.

בצר לי הגעתי אל מורנו ורבנו הצדיק הרב יורם אברג'ל אל הישיבה בנתיבות על מנת לקבל את ברכתו של הרב. לשמחתי מורנו הרב קיבל אותי לפגישה יחד עימו ביחידות, הרב פרש מעלי ומעליו טלית גדולה, פתח בחומש וקרא יחד איתי את הפסוק שהוא היה השורש הרוחני לבעיה הרפואית בגופי... הבנתי את המסר שהרב רצה שאבין מהפסוק אותו קראנו יחד והחלטתי להתחזק באותם דברים בהם הייתי צריך חיזוק.

בהפתעה רבה הכאבים בבטן פסקו בשבוע שלאחר מכן, ובליל שבת של אותו שבוע כבר הבראתי באורח נס מאותה מחלה, וברוך ה' המחלה נעלמה ולא שבה יותר לעולם.

הפגישה שלי עם הרב הצדיק שלנו השאירה בי רושם רב ורגשות של יראה ואהבה לקדוש ברוך הוא. מאז החלטתי לקבוע עיתים לתורה להתחזק ולהכיר יותר בהשגחה עליונה.



שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

איסור קריאה לאור הנר

שאלה: מנורה המחוברת לחשמל באופן שיש מתג עגול קבוע בקיר, שניתן לסובב את המתג, וככל שמסובבים את המתג כן מתרבה האור או פוחת, הנקראת מנורת "עמעם", האם מותר לקרא גם לאור מנורה זו בשבת, או שמא הואיל וניתן להגביה את כמות האור באותה מנורה, יש לחוש כעין החשש שחששו חכמים שמא יטה, ואף כאן שמא יגביה את כמות האור?

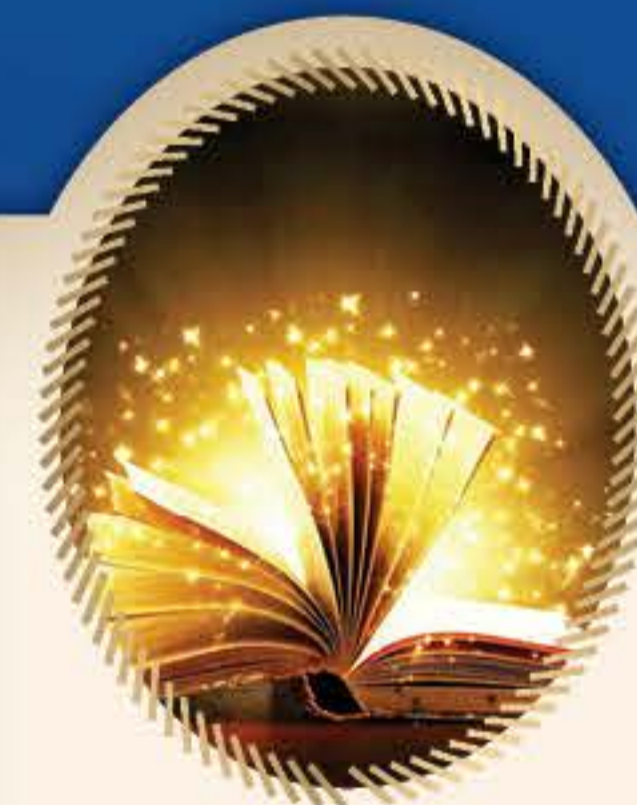
תשובה: מותר לקרא בשבת קודש גם לאור מנורה הנקראת עמעם, שניתן להגביה או להנמיך את כמות האור על ידי סיבוב המתג הקבוע בקיר, ואין לנו לגזור שמא ירבה את כמות האור בשבת, מכיון שאין לנו לגזור גזירות חדשות מדעתינו, והוא הדין שמותר לקרא בשבת לאור נברשת שחלק מהמנורות מאירות וחלקם כבויות, ואין חשש שמא ידליק גם את המנורות הכבויות כדי להרבות אורה בזמן הלימוד, שהואיל וחכמים הקדושים לא גזרו בזה, אין לנו לגזור גזירות חדשות מדעתינו.

ומכל מקום ממדת חסידות טוב לכסות מערב שבת את מתג החשמל בטס שכתוב עליו "שבת" כמו שמצוי בזמן הזה, ויש נזהרים לכסות בזה את כל מתגי החשמל שבבית קודם כניסת שבת ותבוא עליהם ברכת טוב.

שאלה: האם מותר לקרא לאור הנר, כאשר קורא בעיניו מבלי להוציא את המילים בפיו?
תשובה: אסור לקרא בשבת קודש לאור הנר גם כאשר קורא בעיניו בלבד, שהואיל וטעם הגזירה הייתה שמא יבוא להטות את הנר, אין לחלק בין אם קורא בפיו או שקורא רק בעיניו. והגם שיש סוברים להקל בקריאה בעיניים לבד, נכון לחוש גם בזה.

שאלה: נר שמונח במקום גבוה מאוד, שאי אפשר להגיע אליו ולהטותו, האם מותר לקרא לאורו בשבת?

תשובה: אין לקרא לאור הנר בשבת, (כמובן כשאור החשמל אינו דולק), ואפילו הוא גבוה מאוד, ואפילו גבוה עשר קומות, שכשתיקנו חכמים לא לקרא לאור הנר לא חילקו בזה.



גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

עצות מיותרות

רבי שמואל מסוקולוב, חסיד ותיק ושיש היה, מתלמידיו של החוזה מלובלין שנמנה אחרי כן על חסידי רבי יחיאל מקוזמיר. בניו של רבי שמואל התעשרו עושר רב. ונמנו על עשירי הסביבה. פחד החסיד השיש פן יסטו בניו ונכדיו מדרך היהדות בגלל עושרם. הלך ובא לרבי מקוזמיר ובקשה בפיו - שרבו יתפלל כי יאבדו בניו הונם, ייהפכו לעניים וישארו יהודים נאמנים.

סירב לו רבי יחיאל, אמר: חסרונם של עשירים, חולשתם, להשיא עצות, אפילו להקב"ה. מרוב כספם מתחילים להאמין שחכמתם רבה. אתה, שאינך עשיר, סמוך על שולחן ילדיך, עצות להקב"ה מנין לך? התפלל כי ישארו יהודים טובים, את הדרך לכך כבר ימצא הקב"ה בלי עצותיך.



ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי שלמה מקרלין - כ"ב תמוז

תלמידו של ר' אהרן הגדול מקארלין, והמגיד ממעזריטש. צדיקי דורו אמרו כי הוא משיח בן יוסף.

לדבריו אין ספר מוסר טוב יותר מפשוט ללמוד מעט גמרא בעיון, כיון שהאלוקים עשה את האדם ישר, רק מסיבת היצר הרע והאיווולת שאדם עושה - נתעוות ורוצה ללכת שלא בדרך הישר. אך כאשר לומדים גמרא בעיון שזהו שכל ישר, ע"י זה נעשה האדם ישר ואז הוא חפץ לעשות רק מה ששייך להשי"ת.

עבודת התפילה היתה אצלו נקודה מרכזית והיה אומר כי לולא הגאווה היה ניתן להשיג דרגות גבוהות יותר בעבודת ה' ואפילו להגיע לדרגת ההשגה של משה רבינו, וכאשר ירגיל האדם לצעוק את מילות התפילה בכל כוחו בהכרח יגיע גם לשפלות וענוה.

יום בהיר אחד הגיע אורח נשוא פנים לקרלין, מיד כשהגיע זכה לקבלת פנים נלהבת מהצדיק. גם התלמידים שראו את יחס רבם אליו התייחסו אליו בהתאם, עד מהרה השתלב האורח האלמוני בין החסידים ותוך זמן קצר היה לראש המדברים בעת התכנסות החסידים לעיתים קרובות, בתוך דבריו הסביר כי למרות חשיבות עבודת התפילה אין כל כך צורך לצעוק כל מילה וכך בכל הזדמנות ניסה לפעול חלישות בעבודת התפילה אצל החסידים. לולא ראו התלמידים את רבם נוהג כבוד מיוחד באיש הזה היה מוצא את עצמו כבר מזמן מנודה ומושפל, לא ארכו הימים ושני חסידים נקעה נפשם מן הצורה בה מנסה האורח להטעותם מדרך רבם קמו ועשו מעשה וגירשוהו.

כאשר שמע הצדיק על כך זימן אליו את שני תלמידיו, להפתעתם פנה אליהם במאור פנים ובירך אותם ביישר כח מיוחד, ואמר: "זה מכבר מנסה הסטרא אחרא להחליש את עבודת התפילה בינינו" גילה הצדיק "הופעתו של האורח במחיצתנו היתה ניסיון מן השמיים ולכן נאלצתי להתייחס אליו בכבוד, אשריכם שזכיתם להבחין בזה באמת ובדין נהגתם כפי שנהגתם"



נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

מעלת הבושה

"פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הִפְהֹן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי"

שמעתי מאבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל שאמר בשם חז"ל הקדושים, שהמילה "פינחס" היא אותיות "פני חס", אומר הקדוש ברוך הוא, פינחס הוא חס על הפנים שלי, כביכול שאני לא אתבייש בזה שנכשלו כל אותם האנשים, והוא חס על פני, כלומר חס על כבודי וקינא קנאת ה' יתברך.

והרמז בעניין לחוס על פני ה', רומז לנו ה' יתברך שמי שיש לו בושת פנים, זוכה לגן עדן, כי זו המידה הנכונה והטובה ביותר, וכמו שהעלה אבא היקר בספרו "בצור ירום, שיחות ומאמרים", מאמר בושת פנים, בזה הלשון, "ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו", (שמות פרק כ' פסוק יז'). זו הבושה. מלמד שבושה מביאה לידי יראת שמים, וכל מי שיש לו בושת פנים, לא במהרה הוא חוטא. אדם שה' חנן אותו במידה זו, שהוא ביישן, הוא ישאר רחוק מן החטא, כמו שהתנא יהודה בן תימא היה אומר: "בושת פנים לגן עדן". (פרקי אבות פרק ה' משנה כג').

מביא ה"אורחות צדיקים", דבר חשוב: שהשכל, והבושת, הם דבר אחד. לבעלי החיים אין בושת פנים, מה שהם רוצים עושים, מה הסיבה לכך? בגלל שלבע"ח אין שכל. יש להם אולי שכל מינימלי כדי לספק את צרכיהם. לברוח מן האש, לברוח מסכנה, למצוא אוכל, אבל אין להם שכל לפתח תוכנה, להוציא רישיון, להרכיב משקפיים, לשים כיפה, אפילו יאלפו חמור הרבה זמן, יהיה לו קשה מאוד לנהוג ברכב. ואמר אבא היקר, לאדם יש שכל לעשות דברים שרק הוא יכול לעשות, מכאן ראה ששכל ובושת הולכים יחד.

נאמר על אדם וחוה, "ולא יתבוששו" לפני שאכלו מעץ הדעת לא היה לאדם וחוה שום מושג של בושה, לא הייתה להם דעת. מה קרה דקה אחרי שאכלו מעץ הדעת? "ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגורות" למה היו צריכים להתכסות? תינוק שאין בו חטא לפעמים משאירים אותו ערום, הוא לא מתבייש כי הוא נקי מהחטא. הבושה היא מחסום שבא לחסום את האדם מלחטוא. אלמלא מידת הבושה, לא הייתה עברה בעולם שאדם לא היה עובר עלייה בשאט נפש, ובמזיד גמור. אי אפשר לתאר את עצמת הפגם אליה היה יורד האדם ללא מחסום הבושה שהטמיע בבני האדם הקדוש ברוך הוא!



הוא התנא. רבי יעקב

פרק 3.
גילוי אליהו

קובץ סיפורי מופת על הקדוש האלוקי רבי יעקב אבוחצירא



פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000



חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram



www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות



054-9151553



did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

את חורבן בית המקדש שנחרב בעקבות שנאת חנם, מתקנים קודם כל בשוויון זכויות בין הילדים בבית.

העלון מוקדש :
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת הודיה ומוריה בנות שרה
אפרת עליה.
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
יום א' 2017

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000